

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κατάμεστον ἐκ δημοσιευμάτων μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἐξεδόθη τὸ **Ἡμερολόγιον «Πινakoθήκης»**—**«Εἰ.λ. «Ἐπιθεωρήσεως»**. Συνεργάζεται, οἱ κράτιστοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν λογίων καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δημοσιεύουσι ποικίλας φιλολογικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς μελέτας, ἐν οἷς ἡ περὶ Βυζαντινῶν Μητροπόλεων τοῦ κ. Α. Ἀδαμαντίου, ἡ περὶ Δειψάνων τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἐν τῷ Χριστιανισμῷ τοῦ κ. Ν. Γιαννοπούλου ἀρχαιολόγου, ἡ κοινωνιολογικὴ μελέτη τοῦ Δρὸς περὶ γονέων καὶ τέκνων, τὸ δράμα τῆς δεσπ. Ε. Ζαωγράφου ἡ «Τζένη μὲ τὸ γέλιο τῆς» καὶ ἔτερον ἡ «Γατίτσα» τοῦ κ. Ἰωσήφ, οἱ Βοημοὶ ποιηταὶ τοῦ κ. Καιροφίλα, αἱ σκηναὶ ἀπὸ τὸ «Μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Σεβαστιανοῦ» τοῦ Δ' Ἀνουτζίτς, τὰ διηγήματα τοῦ Δίκινς, τοῦ Πιέρ Λοτί, τοῦ Τσέεωφ, ἡ περὶ γλώσσης καὶ πατρίδος μελέτη τοῦ Φαγκέ, ἡ σονάτα-μνήμα τῆς κ. Παναγιωτάτου, τὸ «Γραμμένον ἄλως» τοῦ κ. Τ. Ἀμπελᾶ, ἡ μετάφρασις τῶν «Ἀδελφῶν» τοῦ Μαίτερλιγκ ὑπὸ τοῦ κ. Ζ. Παπαντωνίου, τὸ βιογραφικὸν σημεῖωμα περὶ τοῦ λογιῶ καλλιτέχνου Μεσσαλᾶ ὑπὸ τοῦ κ. Δὲ Βιάζης, ἡ μελέτη περὶ πριγκίπισσας Ταμάρας τοῦ κ. Μ. Δασκαλάκη, τὸ ἄρθρον περὶ ἀπροσάεστων παιδιῶν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωαννίδου, τὸ εὐθυμογράφημα τοῦ κ. Κονδυλάκη, ἡ ἱστορικὴ μελέτη περὶ Ἀγ. Λαύρας τοῦ κ. Χ. Ἡλιοπούλου, ἡ κριτικὴ περὶ Μαρκοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου, τὰ Ἑλληνικὰ ἀερογίλια τοῦ κ. Ἀγ. Τανάγρα, τὰ ποιήματα Π. Συνοδινού, Σ. Μαρτζώκη, Μ. Σιγούρου, Γ. Περιγαλιτή, Ν. Μαρσέλλου, Κλαρετῆς Δίπλα, Ἑλένης Σβορώνου, Ε. Σπυρίδου, Φ. Γιοφίλλη κλπ.

Τὸ **Ἡμερολόγιον τῆς «Πινakoθήκης-Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως»** εἶνε ἀληθὲς κυψέλη, εἰς ἣν ἐναπετέθη ἄρθρον τὸ πνευματικὸν μέλι. Ἀπὸ ἡλλαγμένων τοῦ περὶ νοσοπόρου τῶν νεκρολογίων καὶ τῶν διαφρητιστικῶν βιογραφίων, εἶνε βιβλίον καθαρῶς φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικόν. Τὸ **Ἡμερολόγιον** ἐκτυπωθὲν ἐν τῷ Ἑωτερικῷ δὲν παρουσιάζει τὴν τυπογραφικὴν ἐντέλειαν ἣν προσδοκῶμεν, ἐνεκα καταφώρου ἀθετήσεως ρητῶν συμφωνιῶν ἐκ μέρους τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐκδοσιν τυπογραφεῖου καὶ ἐνεκα τῆς ἐπεσευμένης ἐκτυπώσεως αὐτοῦ, εἰς ἣν ὀφείλεται καὶ ἡ παρείσδυσις τυπογραφικῶν τινῶν σφαλμάτων, τῶν ἀπαραιτήτων ἄλλως τε.

★

Ἐξεδόθη, πέμπτον ἤδη ἔτος, τὸ **Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον**, ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Παμμακεδονικοῦ Συλλόγου. Περιλαμβάνει ὕλην ἀποκλειστικῶς ἀναφορὰς εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὑπὸ ἱστορικὴν, ἀρχαιολογικὴν, ἐθνογραφικὴν, ἐκπαιδευτικὴν, γεωγραφικὴν, στατιστικὴν, λαογραφικὴν ἔποψιν περιστρεφόμενῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν, μέσην καὶ νεωτέραν Μακεδονίαν. Τὸ **Ἡμερολόγιον** κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνων μεγάλου ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

★

Ἀχαρνῆς.—Οἱ ζητωπόλεμοι τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων εἶχον ὑποστῆ ὅλην τὴν δριμύτητα τῆς σατύρας τοῦ Ἀριστοφάνους εἰς τὴν θουμασίαν κωμῶδιν τοῦ «Ἀχαρνῆς». Χωρικοὶ ἀπλοῖκοι ἀλλὰ συνετοὶ οἱ Ἀχαρνεῖς, ταλαιπωρημένοι ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, βλέπουν τὴν ἐλαφρόνοιαν τῶν πολιτῶν καὶ διακρίνουν ὡς αἰτίαν τοῦ κακοῦ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς πολιτικούς, οἱ ὅποιοι φιλόδοξοι καὶ ἰδιοτελεῖς παρασύρουν τὸν λαὸν μὲ λόγια μεγάλα καὶ ἀσυνεπτα. Ἡ ἀντιθεσις μεταξὺ τῶν τιμῶν ἐργατικῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀέργων πολιτικῶν, ἡ ἀντιπαράστασις, μὲ περιγραφὰς ἀπλᾶς ἀλλὰ διαπνεομένας ἀπὸ ἀλήθειαν, τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου—εἰκὼν πραγματικὴ τῆς ζωῆς τῶν ἐθνῶ-

καὶ τότε καὶ σήμερον—παρέχουν μέγα καὶ πάντοτε σύγχρονον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν κωμῶδιαν αὐτὴν τοῦ Ἀριστοφάνους. Ἡ μετάφρασις τῆς εἰς στίχους ἀρμονικῆς καὶ εἰς ὕφος Ἀριστοφάνειον ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Αὐγέρη γενομένη, ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Γ. Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων».

Ἰκέτιδες.—Πολιτικῆς καὶ πατριωτικῆς ὑποθέσεως δράμα, ἐξαίρετον ὅμως διὰ τοῦ λυρισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἐξόχου ἀπεικονίσεως τοῦ στοργικοῦ πάθους εἶνε αἱ Ἰκέτιδες τοῦ Εὐριπίδου. Τὰ εἰς τὸ δράμα τοῦτο ἄσματα τοῦ χοροῦ ἀποτελουμένου ἐκ μητέρων καὶ τέκνων ὁρατῶν, θεωροῦνται ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων τῆς ἀρχαίας τραγωδίας. Εἰς τὴν Ἑλευσίνα ὅπου διατάσσεται τὸ δράμα, περὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἀρχαίου καὶ σεβαστοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρας, λυρολογεῖ ὁ χορὸς, ζητῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν νεκρῶν. Αἱ πυραὶ τῶν νεκρῶν καίουσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, αἱ τεφροδόχοι κάλπαι, τὰς ὁποίας φέρουν τὰ τέκνα, ἡ αὐτοθυσία τῆς Εὐάδνης, ἡ ὁποία πηδᾷ ἐπὶ τῆς πυρᾶς τοῦ συζύγου τῆς καθιστῶσιν ἐν συνόλῳ τὸ ἔργον ὑποθητικὸν καὶ ἐξόχως μεγαλοπρεπές. Ἡ μετάφρασις τοῦ πιστῆ, παρακολουθοῦσα τοῦ προτύπου τὸν ρυθμὸν, γενομένη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη, ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων».

Κύρου Ἀνάβασις.—Πρότυπον στρατιωτικοῦ συγγράμματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐξιστορήσεως ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν γλαφυρότητα καὶ ἡ γοητεία τῆς περιγραφῆς δὲν ὑστερεῖ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκθέσεως εἶνε ἡ «Κύρου Ἀνάβασις» τοῦ Ξενοφώντος. Ἱστοροῦσα τὴν μετὰ τοῦ Κύρου ἐκστρατείαν τῶν δεκαχίλιων ἑθελοντῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς Μικρασίας μέχρι τῆς Περσίας καὶ τὴν ὑπὸ τὸν Ξενοφῶνα ἐπιστροφήν αὐτῶν διὰ μέσου τῆς Ἀσίας, ἐξηγεῖ σαφῶς τὰ τῆς πορείας, τὰ τῶν μαχῶν καὶ ἄλλων στρατιωτικῶν ἔργων, ἐν ταυτῷ δὲ εἰκονίζει ψυχολογικῶς μὲ δύναμιν ἀριστοτέχνου ὁμάδας καὶ ἄτομα, περιγράφει δὲ θαυμαστῶς καὶ ζωντανὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ τόπους καὶ πόλεις καὶ γεωργίας καὶ ἐμπορία καὶ πολιτισμούς λαῶν πολλῶν καὶ ποικίλων. Ἐπὶ πλέον αἱ παρεντιθέμεναι δημηγορίαι, οὕσαι δὲ, τι ἀπλοῦν καὶ κομφῶς ἄριτον δύνανται νὰ παρουσιάσῃ ἡ ρητορικὴ τέχνη καὶ τὰ διάφορα παρεμβαλλόμενα ἐπισόδια, ἐνισχύουν καὶ ζωντανεύουν τὴν διήγησιν. Ἡ μετάφρασις καλλιπεπῆς, ἐγείνεται ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Ἀναστασοπούλου τοῦ Ἀθηναίου, ἐξεδόθη δὲ εἰς δύο τόμους μετὰ χάριτος εἰς τὴν σειράν τῆς «Βιβλιοθήκης Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Σφῦρα». Μετὰ μακρὰν διακοπὴν ἐπανελάβε τὴν ἐκδοσιν τῆς ἡ «Σφῦρα», ἡ ἐβδομαδιαία σατυρικὴ ἐφημερίς, ἥτις ἐσημείωσε τόσας ἐπιτυχίας κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς περίοδον. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου γελοιογράφου κ. Μιχ. Ἀθανασιάδου ὑπόσχεται νὰ τέρπῃ τοὺς ἀναγνώστας μὲ τὸν ἀβίαστον καὶ ἀκαχοῦ γέλωτα.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Μελετητῆ.—Τὸ παλαιότερον βιβλίον τοῦ κόσμου πιστεύεται ὅτι εἶνε ὁ Πάπυρος Πρὸς λεγόμενος, ὁ ἀποκείμενος μεταξὺ τῶν πολυτιμωτάτων θησαυρῶν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων. Ὁ πάπυρος οὗτος ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ αἰγυπτιολόγου Πρίς (Prisse) ἐντὸς ἐνὸς τάφου τῶν ἀρχαίων Θιβῶν τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατεῖχεν, ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν μούριαν ἐνὸς μέλους τῆς Θ. βαϊκῆς δυναστείας, τοῦ ὅπου ἀποδεικνύει διὰ τὸ βιβλίον τοῦτο ἀνέρχεται τοὐλάχιστον εἰς τὸν ΚΕ. αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ, (2,500 ἔτη π. Χ.). Ἐξ αὐτοῦ ἄλλως τε τὸ βιβλίον ἐξάγεται ὅτι τοῦτο ἐγράφη εἰς πολὺ ἀρχαιότεραν ἐποχὴν, ἢτοι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ